

อย่าให้เสียผ้าเหลือง

วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

อานิสงส์กรานกฐิน

เราได้อนุโมทนาากฐินโดยพร้อมกันแล้ว มีอานิสงส์โดยย่อ ๕ ประการ คือ

๑. เทียวไปไหนไม่ต้องบอกลา
๒. เทียวไปไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ
๓. นันคนโกชนได้
๔. เก็บอธิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารณา
๕. จีวรลาอันเกิดในที่นั้น เป็นของภิกษุที่ได้กรานกฐินแล้ว

เราได้อานิสงส์โดยย่ออย่างนี้แล้ว ส่วนรายละเอียดก็ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมกัน

อานิสงส์ข้อ ๑ เทียวไปไหนไม่ต้องบอกลา หมายถึง ไปเที่ยวธุดงค์แสวงหาที่วิเวกเพื่อบำเพ็ญสมณธรรม ที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง เมื่อได้อานิสงส์กฐินข้อนี้แล้ว ก็จาริกไปได้ไม่ต้องบอกกล่าว แต่ถ้าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของเราในยุคนี้ แม้ยังคงวัตถุประสงค์ของการบวชที่จะสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ แต่ว่าการจะไปไหนก็ขอให้แจ้งผู้ปกครองให้รับทราบ ถือโอกาสอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อที่ ๑ เท่านั้น

ในสมัยพุทธกาล ผู้ที่เข้ามาบวชอยู่ในร่มเงาพระพุทธานุสาสนา จะมีวัตถุประสงค์เพียงประการเดียว คือ สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง นี่คือนิพพานวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์เดียว

วัตถุประสงค์ของการมาบวชของเราก็ควรจะเป็นเช่นนั้น แต่ว่าก็ผ่อนปรนผ่อนผันลงมา เพื่อให้กุลบุตรที่ยังมีอินทรีย์อ่อนอยู่มากทดลองบวชเป็นพระภิกษุ ๑ พรรษา ร่วมกับพระภิกษุผู้ตั้งใจบวชที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง ถ้าพิจารณาดูแล้วว่า พอเราเป็นนักบวชก็สามารถทำความเพียรได้สะดวก ในระหว่างบวชก็ได้บำเพ็ญสมณธรรม หากมีกุศลศรัทธาอยากจะบวชต่อไปอีกก็ได้

สำหรับผู้ที่มีมโนปณิธานแน่วแน่ที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมร่วมกับมหาปูชนียาจารย์ทุกท่าน กับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ คุณยายอาจารย์ฯ และหลวงพ่อก็ขอให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมต่อไป เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของโลก โดยเฉพาะของบรรพชิตซึ่งขาดแคลนตัวอย่างที่ดีให้ดู

ถ้าหากยังไม่มีความพร้อมที่จะเป็นนักบวชต่อไป บอกลาสิกขาได้แล้วไปทำหน้าที่กองเสบียง ไปเป็นกุลบุตรที่ดีที่มีศีล ๕ เป็นปกติ วันพระก็ถืออุโบสถศีล แล้วทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ให้ท่าน รักษาศีล เจริญภาวนา ไปตามกำลังแห่งศรัทธาของตน

ของเราก็เช่นเดียวกัน บางท่านลาราชการมา ลาธุรกิจการงาน มาบวช ๑ พรรษา หลังจากรับกฐินแล้ว วันรุ่งขึ้นหรือวันถัดไป อยากจะบอกลาสิกขา ก็ทำให้ถูกหลักวิชชาะลูกนะ

คือ ถ้าสมมติจะลาสิกขาในวันพรุ่งนี้ เราต้องทำความรู้สึกให้เกิดขึ้นจากใจจริง ๆ ว่า จริง ๆ แล้วเราไม่ได้อยากจะลาสิกขา แต่อินทรีย์เรายังอ่อนอยู่ เรามีพันธนาการของชีวิต มีครอบครัว มีภารกิจการทำงาน เราจำเป็นต้องต้องลาสิกขาไป ให้นั่งสมาธิให้ดี นั่งให้ใจใส ๆ เพราะถือว่า

เป็นวันสุดท้ายที่จะอยู่ภายใต้ร่มเงาของผ้ากาสาพัสดร์ ตั้งอยู่ในฐานะอันเลิศ คือ เป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย ยังคงรักษาความเป็นพระไว้ถึงนาที่สุดท้าย

ช่วงที่จะลาสิกขา ควรจะเป็นช่วงบ่าย ได้ขบฉันภัตตาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตอนบ่ายก็ปิดกวาดเสนาสนะที่เราเคยอาศัยในช่วงเป็นพระบำเพ็ญสมณธรรม สมัยโบราณถึงมีธรรมเนียมปฏิบัติว่า ต้องขัดห้องน้ำ ห้องส้วมให้สะอาด แล้วก็ทำให้ใจให้ปลอดโปร่ง

แล้วระลึกนึกถึงบุญที่เราบวชผ่านมา ๑ พรรษา เราได้ตั้งใจทำความเพียรอย่างเต็มที่อย่างไร กิจวัตรกิจกรรมเราทำได้บริบูรณ์เพียงไหน ก็ระลึกนึกถึงในส่วนที่บริบูรณ์ ที่บริสุทธิ์ ที่นึกแล้วปลื้มปิติ ภาคภูมิใจ นึกในช่วงนั้น นึกด้วยใจที่ใส ๆ ว่า บุญที่ได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ปฏิบัติกิจวัตรกิจกรรมอะไรต่าง ๆ ได้ครบถ้วนบริบูรณ์ในช่วงนี้ ก็ขอให้เป็นบารมีที่จะเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมให้การดำเนินชีวิตในเพศคฤหัสถ์ ให้บริสุทธิ์ บริบูรณ์เหมือนผู้มีบุญในกาลก่อน เช่น ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี เป็นต้น

ให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจการงาน แล้วตั้งใจที่จะเป็นกองเสบียงสนับสนุนบำรุงพระพุทธศาสนา บำรุงภิกษุสามเณร ให้ได้รับความสะดวกสบาย ไม่มีเครื่องกังวลใจในหลาย ๆ เรื่อง จะได้บำเพ็ญสมณธรรมได้เต็มที่ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวช แล้วอธิษฐานให้บุญนี้ช่วยให้เราประสบความสำเร็จดังกล่าวนี้น

เมื่อลาสิกขาไปแล้วก็ตั้งใจมั่น รักษาศีล ๕ ให้บริบูรณ์ ทำทานให้สม่ำเสมอ แล้วปฏิบัติธรรมะไม่ให้ขาดเลย เรายังคงให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาอย่างเต็มที่ เพียงแค่เปลี่ยนภาวะจากเพศสมณะมาเป็นเพศ

คฤหัสถ์เท่านั้น ตั้งใจเอาดีให้ได้ในเพศคฤหัสถ์ เหมือนอนาถบิณฑิกเศรษฐี หรือผู้มีบุญในกาลก่อน

ให้เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของโลก ในยามที่โลกขาดแคลนตัวอย่างที่ดีให้ดู โดยเฉพาะชาวพุทธกำลังหลงทางกัน เป็นชาวพุทธในนามยังไม่พอ ยังทำให้เสียชื่อของชาวพุทธด้วย เพราะหลวงพ่ोजะเจอคำถามว่า ทำไมชาวพุทธยังดื่มน้ำเมา เที่ยวกลางคืน เล่นการพนัน เจ้าชู้ ก็แปลว่า ชาวพุทธกำลังเดินผิดทางจากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว

ยิ่งบางคนเพิ่งลาสิกขาไปใหม่ ๆ ก็ถูกเพื่อนเก่าชักชวนให้เข้างดื่ม น้ำเมา เที่ยวกลางคืนแบบเดิม เพื่อนใช้ถ้อยคำหลายวิธีที่รับฟังแล้ว เราจะต้องเกรงใจบ้าง ใจอ่อนบ้าง เชื่อเก่ากำเริบบ้าง จนกระทั่งเราต้องกลับไปอยู่ในวงจรนั้นอีก ถ้าเป็นอย่างนี้ก็น่าเสียใจ แล้วน่าเสียดายวันเวลาที่ผ่านไปมาได้มาบวชเป็นสมณะ ตั้งใจจะประพฤติดี ปฏิบัติชอบ แต่กลับไปเป็นอย่างเดิม ก็แปลว่า **บวชเสียผ้าเหลือง** ตัวเราก็ตกต่ำ แถมยังเป็นต้นแบบที่ดีของเพื่อน ๆ และเพื่อนมนุษย์ไม่ได้ อย่างนี้น่าเสียดาย

หลวงพ่อไม่อยากให้ลูกหลวงพ่อที่จำเป็นจะต้องลาสิกขา ต้องไปเป็นคฤหัสถ์อย่างที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่อยากให้ไปเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของชาวโลก เราต้องปิดอบายให้เขา แล้วชวนเขาไปสวรรค์ ด้วยการชักชวนให้เขาละชั่ว ทำดี ทำใจให้ใส ๆ เราต้องเข้มแข็งนะลูกนะ ไม่มีทางเลือกอื่นใดเลย นอกจากเราต้องเข้มแข็ง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนว่า เราจะต้องดูแลตัวเราให้ดี ไม่มีใครทำความดีแทนใครได้ คนหนึ่งป่วย อีกคนหนึ่งกินยาแทน แล้วจะให้หายป่วย เป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นเราจะต้องดูแลตัวเราเองให้ดี ทั้งในที่ลับ

ภาพ : พิธีกรานกฐิน ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ที่แจ้ง ให้มีหิริ มีโอตตปัปะ แล้วตั้งใจเป็นผู้นำบุญ เป็นยอดกัลยาณมิตร ด้วยความเข้มแข็ง ด้วยความสมัครใจ ด้วยการเห็นคุณค่าของชีวิต และประโยชน์ที่จะทำอย่างนี้ ถ้าเราเข้มแข็งจริง ๆ เราจะจุดดิ่งเพื่อนมนุษย์ได้

นี่คือสิ่งที่หลวงพ่อยากจะฝากไว้สำหรับลูกที่จำเป็นจะต้อง ลาลิกขาตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไป อย่าให้เสียชื่อของการมาบวชในครั้งนี้อย่าให้เสียชื่อวัดพระธรรมกาย อย่าให้เสียชื่อพระอุปัชฌาย์ พระคู่สวด อย่าให้เสียชื่อพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง และอย่าให้เสียชื่อมาถึงหลวงพ่อก

เราได้รู้ถึงเป้าหมายมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ คือ จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ซึ่งเป็นภูมิอันใหญ่ที่ยังไม่มีใครไปถึง แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้มามากมายนับพระองค์ไม่ถ้วนก็ยังไม่ถึง เราตั้งภูมิอันสูงขนาดนั้นแล้ว ข้อวัตรปฏิบัติเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ เรายังทำไม่ได้ แล้วเราจะไปถึงตรงนั้นได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งที่ต้องฝากให้ลูกทุกรูปที่จะลาลิกขากว้นพรุ่งนี้ไปใคร่ครวญคิดพิจารณาให้ดี

แล้วอย่าละมโนปณิธานอันสูงส่งนี้ ให้ติดออกไปด้วย แม้เราเป็นคฤหัสถ์ ไปอยู่ที่ไหนก็ให้ติดอยู่ในใจของเรา ไปเป็นอุบาสก เปลี่ยนภาวะจากพระมาเป็นอุบาสก คือ ผู้เข้าไปนั่งใกล้พระรัตนตรัย เปลี่ยนจากอยู่ที่วัดไปอยู่ที่บ้าน พระรัตนตรัยอยู่ในตัว เรายังเข้าไปในตัว ถ้าลูกทำอย่างนี้ได้ เข้มแข็งอย่างนี้ก็เท่ากับช่วยกันยกย่องเชิดชูพระพุทธศาสนาให้สูงส่ง ช่วยกันยกย่องพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์ รวมมาถึงหมู่คณะของเรา ที่สำคัญคือเหตุทุนตัวของเราเองให้สูงขึ้น

แล้วอย่าลืมนึกถึงบุญอุทิศส่วนกุศลนี้ไปให้กับบรรพบุรุษ บุพการี หมู่ญาติ และสรรพสัตว์ทั้งหลาย หลังจากนั้นก็ถึงเวลาฤกษ์สว่างที่เราจะลาสิกขาไป

ส่วนผู้ที่มิมีโนปนิธานแน่วแน่ ที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมร่วมกับหา ปุชณียาจารย์ กับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ คุณยายอาจารย์ฯ และหลวงพ่อก็ขอให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของโลก

พุทธศาสนากำลังจะริ้วลงไปเรื่อย ๆ ตรงนี้มีสัญญาอันตรายที่เราเห็นกันแล้ว ได้ยินข่าวบ้าง เพราะฉะนั้นหมู่คณะเราต้องเข้มแข็งนะ จะเข้มแข็งได้ เราก็ต้องตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม อย่าให้ใจเราตกต่ำ สิ่งใดที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์จงห่างไกล และรักษาใจให้หยุดนิ่งให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวให้ได้

คัดทหารทำวิชา

ต่อจากนี้ หลวงพ่อมีความตั้งใจจะคัดทหารเข้าไปสู่อาคาร ๖๐ ปี เพราะอายุเยอะแล้ว ก็คงจะต้องดึงออกมาจากหลาย ๆ หน่วยงาน มาคัดเลือกเป็นทหารที่จะทำงานละเอียด เช่นเดียวกับในสมัยพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะคัดผู้ที่เหมาะสมกับการศึกษา วิชาธรรมกาย แล้วก็ทำวิชาปราบมาร ซึ่งในยุคของท่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง เป็นอุบาสิกาแม่ชีเป็นหลัก พระเณรก็มีบ้าง

ในยุคของเรา หลวงพ่อคาดหวังเอาไว้ว่า จะมีทั้งพระ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา โดยได้จัดสัดส่วนเอาไว้ พระเณรชีกหนึ่ง อุบาสกชีกหนึ่ง อุบาสิกาชีกหนึ่ง ตั้งใจที่จะคัดทหารเข้าไปสู่อาคาร ๖๐ ปี เพราะฉะนั้นผู้ที่ป็นหัวหน้าหน่วยงาน ก็ขอให้รับทราบความตั้งใจนี้

ยกเว้นแต่ในกรณีที่เราเห็นว่า สมาชิกผู้ใดที่กำลังจะถูกคัดเลือกไปนี้ มีความจำเป็นจะต้องอยู่หน่วยงานนั้นก่อน ก็ชี้แจงเหตุผลมา ถ้าจำเป็น ก็จะยืดหยุ่นกันไป เพราะหลวงพ่อยุสลังขาร่าง ๖๐ กว่าปีแล้ว ความแข็งแรงของร่างกายมนุษย์มีข้อจำกัด

การทำความเพียรต้องอาศัยความแข็งแรง ถ้าตัวยังไม่แข็งแรง ใจที่อาศัยตัวถึงจะทำงานได้ไม่เต็มที่ เพราะการมาเป็นมนุษย์แต่ละครั้ง ก็ต้องการได้ตัวถึงที่แข็งแรงเป็นหลัก ลูกทั้งหลายร่างกายยังแข็งแรง ยังมีเรี่ยวแรงที่จะทำความเพียรได้

ถ้าเราไม่มีเชื้อสายในเส้นทางนี้ หรือไม่มีเชื้อสายมโนปณิธานไป สู่ที่สุดแห่งธรรม เราคงมารวมกันไม่ได้ การมารวมกันนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญ หรือใคร ๆ ก็เข้ามาได้ มันไม่ง่ายขนาดนั้น มันต้องมีเชื้อเก่า มีบารมีเก่าที่ได้สั่งสมมานับภพนับชาติไม่ถ้วนจึงจะได้เข้ามาอยู่ร่วมกันอย่างนี้ ทำไมใช้คำว่า นับภพนับชาติไม่ถ้วน ถ้าเรามีบารมีไปในทางสายหนีวิภูฏะ เราก็คงเข้านิพพานถอดกายกันไปแล้ว

ตอนนี้เรายังไม่มีธรรมจักขุ ยังไม่มีญาณทัสสนะ เพราะฉะนั้นตรงนี้เราจึงยังไม่รู้ ถ้ารู้แล้ว เราจะหวงแหนกายมนุษย์มาก และจะหวงแหนเวลาของชีวิต จะตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ฝึกใจหยุดนิ่งกันอย่างเต็มที่

พระผู้ปราบมาร

พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ บารมีท่านมาก มากในระดับไหน ในระดับที่ไม่เคยมีใครตั้งมโนปณิธานไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ฉะนั้นอายุธาตุอายุบารมีของท่านแก่มาก เพราะฉะนั้นท่านถึงกล้ำพุด ซึ่งมีบันทึกเอาไว้ใน

บทเทศน์ว่า “ตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล นิพพานถอดกาย ไม่มีใครรู้เรื่องการปราบมารเลย ไม่รู้เรื่องราวพญามารเลย”

ยังมีสิ่งที่น่าเรียนรู้อีกเยอะ แต่เทศศกฤหัสถ์รู้ไม่ได้ เพราะต้องมัวไปทำมาหากิน ไม่มีเวลาในการทำความเพียร มีปิลิปโป เครื่องกังวลใจ เยอะแยะ เพศสมณะเป็นเพศที่เหมาะสมที่จะศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ ซึ่งยังมีเรื่องราวลึกซึ้งอยู่ ถ้าเรายังอยู่ในเพศนี้ อยู่ในผ้าชุดสุดท้าย เราก็มาศึกษาได้

กว่าลูกทั้งหลายจะมาได้ยินคำพูดย่อ ๆ นี้ ซึ่งกล่าวเพียงแค่ว่า ลูกทุกรูปพอจะเข้าใจได้ เพราะที่ลืกลงไปว่านั่นยังมีอีกเยอะ กว่าลูกจะมาถึงตรงนี้ก็มีการมีมาไม่น้อย เราจึงมารวมอยู่ในอารามเดียวกัน จึงไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ เป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว

บุญที่เนื่องด้วยพระเดชพระคุณหลวงปู่..ไม่ควรเกี่ยง

วันนี้วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ทำความเพียรให้ตึ้นะลูกนะ รักษาใจให้ใส ๆ นึกถึงความบริสุทธิ์ของเราให้ดี ฝึกใจให้หยุดให้หนึ่ง แล้วเรามาศึกษาเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตภายใน ซึ่งมีความสุขสนุกสนานกว่าเรื่องอื่นเยอะแยะ อย่างอื่นมาเทียบกันไม่ได้เลย

ด้วยเหตุนี้ ถ้ามีการปรารภเหตุเกี่ยวกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ เช่น การสร้างอนุสรณ์สถานของท่าน หล่อรูปเหมือนท่าน หรือขยายวิชา หลวงพ่อจึงไม่เคยเกี่ยงเลย เพราะรู้ว่า ท่านคือใคร เป็นอย่างไร

การทำบุญกับผู้ที่มีอายุธาตุอายุबारมีมากมาย ในระดับที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในนิพพานถอดกาย เข้านิพพานไปตั้งมากกว่าเม็ดทรายในท้อง

พระมหาสมุทรทั้ง ๔ แล้ว ท่านยังอยู่เพื่อจะไปสู้รบปรบมือกับพญามาร เพราะฉะนั้นถ้าเรื่องเกี่ยวกับท่าน ไม่ต้องเกี่ยงเลย

หล่อรูปหลวงปู่เป็นทองคำ จะไปถวายวัดสองพี่น้อง ซึ่งโบสถ์ของท่านเป็นโบสถ์ประวัติศาสตร์ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ บวชที่นั่น แต่เจ้าอาวาสท่านหนักใจบอกว่า “ขอรูปหล่อเป็นเรซินได้ไหม” ถามว่าทำไมถึงได้กล่าวอย่างนั้น ท่านบอก “กลัวโดนขโมย” หลวงพ่อก็ฝากไปบอกว่า “ให้ขโมยไป เดี่ยวจะหล่อองค์ใหม่ไปถวายอีก เป็นทองคำนี้แหละ” เพราะถ้าสิ่งใดเนื่องด้วยพระเดชพระคุณหลวงปู่ ไม่ควรเกี่ยงเลย

แม้คืนนี้ การนั่งธรรมะบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ ก็ไม่ควรเกี่ยง เมื่อท่านบรรลุตระมในวัณเพ็ญเดือน ๑๐ วันนี้เดือน ๑๒ ห่างกันมา ๒ เดือน เราควรจะทำให้ความเพียรให้ดี ให้คืนนี้เป็นคืนสว่างไสวของเรา

โดยเฉพาะลูกที่จะลาสิกขาในวันพรุ่งนี้ คืนนี้ทำความเพียรระลึกละอย่าไปคิดเรื่องอื่น เรายังเป็นพระอยู่ นึกถึงหลวงปู่ ให้ท่านอยู่ในตัว นึกถึงไปเรื่อย ๆ เดี่ยวท่านจะคุมบุญให้เราเอง จะกลั่นธาตุธรรมเห็นจำ คิดรู้ให้เราเอง

นั่งทั้งคืนเลยให้เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงามของการมาบวชในครั้งนี้ ทำความเพียรให้ใจหยุดใจนิ่งคืนนี้ เอาไว้สำหรับเป็นเครื่องระลึกนึกถึง เมื่อเราไปมีพันธนาการของชีวิตอยู่ทางโลก แล้วประสบทุกข์ เพราะพื้นฐานชีวิตก็เป็นทุกข์ อยู่ตรงไหนก็เป็นทุกข์ แต่ทุกข์ของเหตุผลต่างจากทุกข์ของสมณะ ถ้าไปเจอตรงนั้น ลูกจะได้นึกย้อนหลังว่า ครั้งหนึ่งเราได้มาบวชที่วัดพระธรรมกาย ๑ พรรษา อยู่ปฏิบัติธรรมกับหมู่คณะ

ในคืนวันสุดท้ายของการรับกฐิน ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ เราได้ทำความเพียรทั้งคืน อยู่จนสว่าง แล้วความปิติใจก็จะบังเกิดขึ้น จะทำให้เราออกจากอารมณ์ที่เป็นทุกข์ เมื่อประสบปัญหาของชีวิต มาสู่อารมณ์แห่งความปิติสุข และมีพลังที่จะสู้กับชีวิตต่อไป เป็นเรื่องสำคัญ คืนนี้ก็หวังว่าลูกคงจะทำความเพียรกันอย่างเต็มที่เต็มกำลังกัน

หลวงพ่อบ้านนายพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ ขอให้ลูกทุก ๆ รูป ที่ตั้งใจอยู่จำพรรษา ตลอด ๑ พรรษา แล้วมาอยู่กรณกฐินร่วมกันเป็นเวลา ๔ เดือนนี้ ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมเป็นอย่างดี นำมาซึ่งความปิติยินดีของหลวงพ่อกับลูกพระทุกรูปตั้งใจที่จะเป็นพระแท้ ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ตั้งใจปฏิบัติกิจวัตรกิจกรรมที่หมั่นคณะมอบหมายให้โดยไม่ตกไม่หล่นเลย

ให้นึกถึงบุญนี้ด้วยใจที่ใส ๆ ให้สว่างใสอยู่ที่คุณ์กลางกาย และขออำนาจพร ให้บุญนี้ดลบันดาลให้ลูกทุกรูปจะมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัยยืนยาว ให้สร้างบารมีกันไปนาน ๆ ให้ปลอดกังวลจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้มีกำลังใจสูงส่ง ให้สร้างบารมีได้ตลอดรอดฝั่ง

เมื่อปฏิบัติธรรมก็ขอให้ได้พบพระธรรมกาย จะศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะศึกษาวิชาธรรมกายก็ให้เข้าถึงวิชาธรรมกาย ให้แตกฉานในวิชาธรรมกาย ให้ได้ไปปราบมารด้วยกันทุก ๆ รูป จงทุกประการเทอญ ๐